

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 Espanya, 3 pessetes l'any; Estranger, 5 francs.

BIOFERM - SOCATARG

== Poderós Tònic-reconstituent ==

Combat amb gran èxit

RAQUITISME

TUBERCULOSIS

ANEMIA

ESCROFULISME

Dona força al dèbil

Alegria als neurasténics

Es el remei del

convalescent

== Es ven en totes les farmacies ==

Tenda LA REINA

— DE —

NICET CASANOVAS

SASTRERÍA i Confeccions. Varis genres de punt. Cotilles alta novetat. Models fabricats especialment per a la casa.
CENTRE : DE : REPRESENTACIONS

EMILI NOYA

—
INSTAL·LACIONS

per a aigua, gas i electricitat

—
: Reparacions de maquinaria :
Carrer de Mauri i Vilar, 3

Avellaners,

NEGRET I CAIXAL,

dels criaders de Romanyà de la Selva. — Per instruccions i planter dirigir-se a **Mossèn Joan Rabasseda**, Rector de Romanyà de la Selva.

Ramón Casas

MODERNA TECNICA DE PIANO

- TEORIA - SOLFEIG - CANT -

ESCALA DE QUINTES de BARBEREAN,
modernament reformada per

— GEVAERT i E. MORERA.

LLIÇONS particulars i a domicili.

Fustería i Ebanistería

— DE —

J. Marull Agustí

LA MÉS ANTIGA I ACREDITADA

Carrer de Munt, 21

NOTA important : Aquesta casa se fa càrrec de tot el servei funerari.

Adroher Germans

Telefon, 212. Apartat, 18.

Telefon interurbà, 3.

— GIRONA —

Maquinaria eléctrica.

Material eléctrico.

Magatzem de Maquinaria i Articles per a les Arts del Llibre

CEFERI GORCHS I ESTEVE

Rambla de Catalunya, 91.

BARCELONA

Existencia de Màquines d'impremta de la tan acreditada casa MARINONI = Màquines de cosir amb fil-ferro i corxets = Tipos comuns, Titolars i Vinyetes de la Fundició DEBERNY; especialitat en lletres angleses **caligràfiques, litogràfiques i talla-dolça**, de les quals n'hi ha sempre existencia en magatzem = :: Teles per a Enquadernació :: = **Filets de coure**: gran assortit en magatzem dels més usuals en pòlices de 1 - 2 i 3 kilos.

LA BENGALINE PINTURA ESMALT

Corts, 653 - BARCELONA

CH. LORILLEUX Y C.^a

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**

Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2. **BARCELONA**

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avisava als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les estacions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si es que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els deixa davant el carrer Conde del Asalto.

RESTAURANT

TELEFON 67

JEROGLIFIC

Platja de LA FOSCA

BA BE BI BO i BU
NIC

SANT JOAN DE PALAMÓS
(Costa Brava)

Primera Colonia estiuenca marítima de Catalunya. — «Xalets» per a famílies. — Servei de Hotel i de Restaurant. Obert tot l'any.

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i C.^{ia} en Cta.

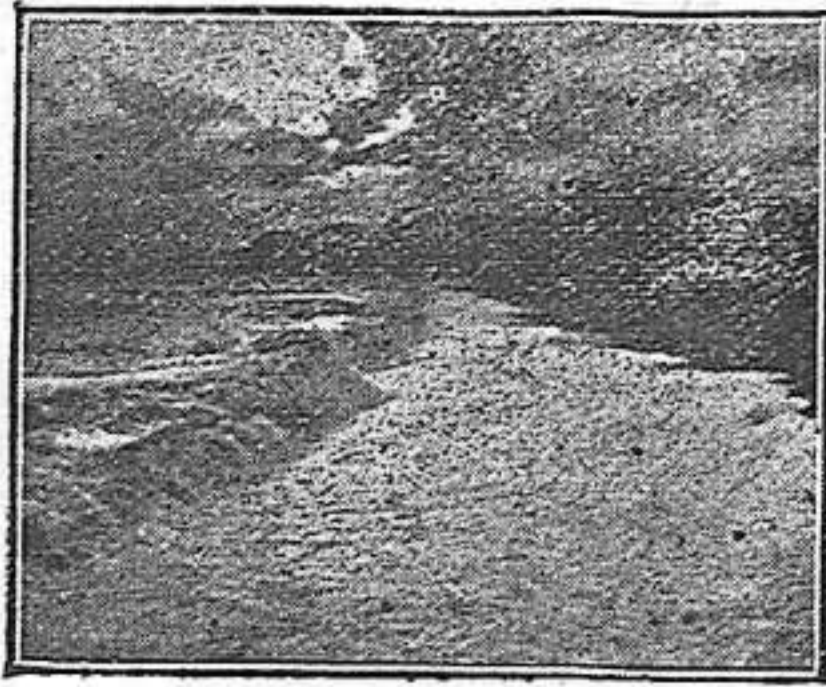

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telefon Urbà n.º 242

Telefon Interurbà per a conf. n.º 6

Grans tallers de Fotogravat

REQUESENS,
OLIVER I HENRICH

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

Majó i Planas. - Barcelona

Importadors directes d'Olis minerals.
Fàbrica de grasses per a la indústria
- - - a Hospitalet del Llobregat.
Corretges, Gomes, Amiants, - - -
- - - Estopades i Caps de Cotó.

CORRESPONDENCIA : Fernando, 12, entl.º (Entrada Vidre, 2)

Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

▣ Habitacions confortables ▣ Esplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGA DE MAR I DE DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

MAGÍ VIÑALS

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

- Barcelona -

TELEFON; 1692

Cases a Port-Bou, Cer-

: bere, Irún i Hendaya :

MARINADA

En Miquel Vingut i Coris
1869-1918

Treball llegit per al tema tercer de l'Assemblea de propietaris, industrials i comerciants suro-tapers, que es celebrà a Llagostera el dia 25 de Novembre de 1917.

(Acabament).

Ens dirigirem als magnífics Ajuntaments interessats de Llagostera, de Santa Cristina d'Aro i de Calonge perquè se servissin acordar que desitjaven pendre part al proper concurs per a la construcció del nostre camí veïnal, tots els municipis junts en forma mancomunada, contribuint-hi, emperò, cadascú en la part corresponent. Els Ajuntaments de Santa Cristina d'Aro i de Llagostera han pres darrerament aquest acord, que fou ratificat, com ho mana la llei, per la Junta Municipal, i el de Calonge ho farà, sens dubte, pròximament.

Després, tant bon punt haurà tingut lloc la convocatòria de l'esmentat concurs, pregarem als dits Ajuntaments que demanin a la Direcció d'Obres Públiques d'aquesta Província que se serveixi calcular i comunicar les despeses de l'esmentat camí, per continuar després tots els tràmits fins a assolir la seva anhelada construcció.

Heu's-allà, concisament explicat, tot quant s'és fet fins ara per dur a bon terme la construcció d'una obra que considerem imprescindible pel tràfec i desenrotllo d'aquesta industriosa comarca.

Avui que la indústria i la química modernes aprofiten des d'un bri d'herba fins als sucus tintorers de la saba de les plantes, que treballen i manipulen lo mateix l'escorxa que la fusta dels arbres, tan novells com seculars, allà on hi ha una variada riquesa agrícola i forestal, allà on els productes de la terra són nombrosos i molt importants, on la indústria i el comerç se mostren pròspers i afanyosos, on les matèries primes existeixen i abunden, cal que hi hagi vies de comunicació, cal que els propietaris i els masovers, que els comerciants i els obrers trobin totes les facilitats pel transport, el trasbals, l'intercanvi, la producció de carbons, llenyes i fustes, de peles i escorxes, de grans i queviures, d'aviram i bestiar; cal que l'Estat, els Municipis, el comú, tots nosaltres, cadascú, vulgui, pensi, faci tot allò que sigui convenient per a dotar la nostra comarca de tots els aventatges, de tots els beneficis, de tots els profits que poden majorment contribuir a l'avenç, al desenrotllo de la nostra regió estimada.

Innegablement, el nostre camí veïnal és útil; doncs, esdevé *ipso facto*, necessari. Surt d'aquesta industriosa vila de Llagostera, una de les més importants del partit de Girona, que es troba asseguda damunt un cim, per a poder millor estendre sos esguards, com guaita vetllador, per la plana enllà,

al lluny, a son entorn, per tots els bens que són seus, per sa fabricació i expedició de taps, per sos establiments i obradors, damunt son planer ben conreat i ses boscúries atapeïdes. El nostre camí l'atravessarà, per la part de llevant, trobant-hi encara el rastre dels antics senyorijs i moradors de la vella *Lacustària*, amb sos primitius privil'legis i franqueses, el dret de fer llenya i de caçar, de péixer sos ramats i engreixar sos porcs amb les glans en els boscos del terme. S'endinsarà cap a Panedes, el més important dels propers veïnats amb nombroses i riques masies i cases escampades, posseïdor de la tan coneguda com sanitosa font d'aigües bicarbonades, càlciques, ferruginoses. S'enfilarà muntanya amunt cap al poble de Romanyà de la Selva, situat al bell cim de la carena en l'estribació de la serra costanera que separa la vall d'Aro de la de Calonge, d'on la vista s'estén per la part de ponent sobre tota la bellíssima estesa planera de la Selva i pel costat de llevant, fins a la vila de Palamós i a la mar llatina, la blavor de la qual forma com una randa a l'extrem de l'horitzó. Rostos avall, serpentejant en pendissos i vessants, se n'anirà cap a l'estensa vall de Calonge, travessant masos grans i suredes seculars, i, acostant-se de la riera de Cabanyes, que seguirà per son costat esquerre tot al llarg dels bonics i pintorescs paratges dels *Molins* fins aprop de Calonge, on el nostre camí acabarà probablement son traçat, unint-se a la carretera de La Bisbal, que va a parar a la de Palamós a Sant Feliu de Guixols.

La construcció del nostre camí veïnal, a més d'útil i necessària, és natural i raonable, puix a més de donar grans facilitats per al transport i la conducció, avui en extrem dificultosos i molt cars, de tots els productes de la Serrallonga, de Romanyà i fins de Sant Cebrià dels Alls i les vessants de cap ençà de les Gavarres, escurçarà força la distància entre la Selva i l'Empordà i en serà la via més directa i més pràctica. Aixís degueren reconeixer-ho i entendre-ho els primitius moradors d'aquesta comarca, que no tenien la nostra cultura, ni els nostres mitjans, ni les nostres necessitats. Car els vestigis de llur estada i passatge per la ruta que seguirà el nostre camí, son existents avui dia encara, amb l'interessant dolmen gros anomenat *la barraca d'En Dayna*, situat en un bosc del poble de Romanyà, propietat de mon distingit amic l'acabat propietari, Don Josep Cama, a la vora del que resta del camí que anava a Calonge, i amb altres monuments megalítics escampats en distints indrets de la muntanya de Romanyà. En el primer se trobaren interessants objectes com ossos i dents humans, vàries puntes de pedra foguera, de fletxes i de llances d'un treball molt delicat, laminetes de coure sense treballar, bastants fragments ceràmics, algun amb ornaments fets amb els dits o amb punxó, granets de collaret, peces quadrades de pissarra polides, que guarda mon esmentat amic senyor Cama. Hi ha també dos menhirs en terres del mas Baqué, en la carena de la serra prop del camí de Romanyà a Vallbanera, un sense nom especial i l'altre conegut per *la pedra*

aguda o Pedra de les Goges, es a dir, pedra d'uns sers creats per la fantasia popular, en aquells temps de l'antigor, sempre supersticiosa o temorosa, vestint-los amb els atractius i la formosura de la dona. L'església de Romanyà és d'un marcat i pur estil romànic primitiu, sense ornaments, i en excavacions fetes s'hi han trobat sepultures, llagrimatoris i monedes romanes; la cabuda de dugues vessanes del cementiri vell també demostra l'importància que tingué temps enrera, quan era el pas natural i obligat per anar de l'Empordà a la Selva; en la guerra de l'independència, en l'any 1808, hi passaren els francesos, qui en cremaren l'arxiu parroquial, el mateix que els carlins en la guerra de set anys de la passada centúria.

També estratègicament, el nostre camí veïnal tindrà reconeguda valor i n'és la prova els estudis i treballs que, hi ha pocs anys, foren fets a Romanyà per una comissió tècnica militar per a la construcció d'una fortalesa proveïda de potentes bateries d'artilleria per a la defensa de les costes de llevant que té enfront.

I, finalment, les poblacions agrícoles i industrials de Vidreres, Tossa, Llagostera, Cassà de la Selva, restaran més acostades, més lligades i més directament unides amb La Bisbal per sos mercats i fires i amb els grans centres comercials i exportadors de Bagur, Paláfrugell i Palamós, que sempre han sentit major folgança, pròpia de llur situació, que els pobles de l'interior de la comarca. El port segur i ben endegat d'aquesta darrera vila serà un nou mitjà que tindran aprop i a llur disposició per a embarcar i dur al lluny els productes de llur fabricació, treball i esforç que es veuran coronats amb un redoblament de riquesa, d'avenç i de benaurança.

Acabo, Senyors, perquè ja he abusat massa de la vostra deferent atenció. Voldria haver sabut pledejar la nostra causa amb una eloqüència que fos coronada per l'èxit. Es de tota evidència que les dificultats a véncer són ben petites; que els nostres modestos propietaris i masovers no demanen pas sumptuosos treballs d'art; que la construcció del nostre camí veïnal augmentarà notablement la riquesa agrícola i comercial dels llocs que atravessarà; fóra un crim deixar-los per més temps isolats de l'ampla xarxa de comunicacions fàcils i ràpides que han fet la fortuna de tantes altres regions. No cal que restin més sols; cal que puguem anar a la llur terra sense exposar-se a les mil desagradeses incomoditats d'un llarg viatge, que més sembla una aventura d'exploració; cal construir nostre camí benefactor que obrirà una ruta triomfal a través la pau dels camps i el silenci dels nostres boscos. Per tots serà el benvingut, car, en les llars més llunyanes no hi ha pas un sol esperit trist i retardatari, equivocadament enamorat d'un passat fosc, que gosi dir mal de la seva utilitat i calumniar la seva existència. El camí que traginarà les nostres riqueses, les doblarà; sabrà trobar els mercats que ens calen, serà traçut per a descobrir-nos clients llunyans i desconeguts que pagaran generosament

els nostres productes i ens recompensaran amb excès el treball que farem per ells. Podrem nodrir els ciutadans, qui, en canvi, ens enriquiran; tots els productes trobaran llur destí i llur retribució; totes les riqueses que fins ara eren quasi consumides aquí, podran anar lluny a cercar consumidors.

† MIQUEL VINGUT.

En Miquel Vingut i Coris

La vida dels pobles, tan aquells qui evolucionen més o menys rapidament en el camí del progrés com aquells qui s'estacionen, depèn de l'activitat lliure o forçada o de la inacció de tots i cada un dels individus que els formen.

Això vol dir que tots i cada ú de nosaltres contribuïm a la vida de les societats de les quals formem part; però la contribució que cada un hi aporta no és igual; difereix en la manera i en la intensitat de l'esforç. Hi ha qui no fa més que seguir d'una manera rutinària dominat per l'ambient que el volta; hi ha qui, tot seguint, manifesta disconformitat, exterioritzant cert esperit de rebel·lió que no transcendeix als actes de la voluntat; hi ha qui intenta fer canviar la ruta, notant-se, entre aquests i els qui imprimeixen la direcció seguida, dues categories d'individus; en uns predomina la intel·ligència, en altres la voluntat. Uns veuen clar, més clar que els altres, els aventatges de seguir una determinada direcció, però els manca voluntat per a conformar llur activitat amb els dictats de la intel·ligència. Altres, tot seguit que concebeixen una idea, la posen en pràctica, fent experimentar al medi ambient que els volta la influència de llur activitat. Els homes d'acció són els qui remouen el món; però la influència dels intel·lectuals purs no és per això nul·la; es manifesta indirectament en les societats i, d'una manera directa, en els homes d'acció, els quals generalment posen en pràctica les idees concebudes per altres, sense que açò vulgui dir que estiguin mancats d'intel·ligència.

Aquestes consideracions s'apliquen igualment a la humanitat entera, a les nacions, als petits pobles, i a tota mena de societats grans i petites.

Entre nosaltres i en l'esfera de la modesta activitat característica de les viles, hi hem tingut un veritable home d'acció: En Miquel Vingut, el plorat president de l'Agrupació qui avui li dedica aquesta vetllada.

Era En Miquel Vingut un home d'acció qui posseïa els coneixements necessaris perquè la seva activitat fos fructífera.

Quan, acabat el període de la seva educació en el qual se procuren adquirir els coneixements i les qualitats indispensables per a reeixir en la lluita per la vida, vingué a Palamós, aviat vaig fer coneixença amb ell, afermant la nostra amistat la comunió en els ideals catalanistes.

Ja aleshores demostrà la qualitat predominant del seu caràcter: l'activitat que bé pot qualificar-se de prodigiosa. Alguns companys fins ens permetérem qualificar-la d'exagerada, perquè entre el concebir una idea i posar-la a la pràctica, no devia ni podia, segons ell, haver-hi un període de temps; tots els moments d'espera li semblaven perduts.

Però hi ha que dir-ho: la seva activitat no fou mai desordenada, i l'aplicava en tots els sentits. Ja en la seva joventut no descuidà mai el treball, de tal manera que fins en hores extraordinàries se'l trobava a voltes a la fàbrica o a l'escriptori, i malgrat d'açò, el teníem de company en les diversions, començava d'esplaiar-se literariament en poesies i treballs en prosa, no descuidava les lectures, i ja començava de formar alguna col·lecció. I sempre ha seguit aixís; a molts sembla mentida que, aplicant al treball industrial, que li proporcionava els medis d'existència, una activitat tan extraordinària com reconeix tothom, pogués desenrotllar les seves aficions bibliogràfiques, col·leccionar ex-libris, segells de tota mena, postals i no sé quantes coses més que l'obligaven a mantenir correspondència amb centenars de persones de tot el món i li quedés encara temps per a conrear les lletres amb treballs originals i traduccions, i per a intervenir en la política sobre tot en èpoques d'eleccions en les quals la seva activitat crec que no tenia pareller, s'encomanava als altres.

Sols té explicació possible, per l'ordre en totes les coses que constitueix una altra de les característiques del plorat amic.

El que fos un home d'acció, d'activitat ordenada metòdicament, no vol pas dir que no es podés considerar en certa manera com un intel·lectual. Ultra els seus treballs literaris, la traducció del *Faust* de Goethe que féu pel pur plaer espiritual que aital treball li proporcionava, n'és una prova evident.

Per altra part, la seva activitat era condicionada pels coneixements adquirits.

En la fàbrica ho demostrava plenament: els treballadors el consideraven un dels millors coneixedors dels trefins al mateix temps que un bon ordenador del treball. I per més que es movia principalment en l'esfera industrial, no deixava de tenir els coneixements necessaris de l'aspecte comercial.

Va escriure quelcom sobre el problema surer, demostrant que no el veia sols de dintre la fàbrica, com molts que s'atreveixen a defensar determinades solucions no veient més que els interessos particulars que creuen ser els de tota la indústria. La seva dèria de no firmar els articles periodístics fa que molts no el coneguin en aquest aspecte; repassant la col·lecció del *Butlletí de la Cambra de Comerç* d'aquesta els qui sàpiguen endevinar-lo per l'estil, veuran que ha tractat varies vegades del problema surer, tenint la seguretat que en el *Baix Empordà* i probablement en altres periòdics també hi ha articles seus referents a la nostra indústria.

Tenia també una cultura general molt estesa demostrada en els seus escrits; les cròniques de l'Estranger a MARINADA ne són un exemple com també altres articles publicats a la *Senyera* i altres periòdics.

Precisament els seus coneixements d'Història i sobre tot d'Història de Catalunya constituïen el fonament més sòlid de les seves idees nacionalistes, afermades més, amb la lectura de les obres fonamentals del Nacionalisme català que figuraven en sa biblioteca, i completades fent un treball com el de l'abella, collint l'essència nacionalista en revistes i periòdics estrangers.

El seu nacionalisme no el fonamentava sols en el sentiment propi de tots els catalans; ell se sentia esser català; pel sol fet de parlar la llengua catalana es considerava diferent dels qui no la parlen; però, a més de sentir, raonava amb arguments històrics i de ciències socials i polítiques.

Crec haver donat una idea de la personalitat del nostre primer president. Vosaltres mateixos, els qui l'heu vist en el període gestatori de l'Agrupació convindreu amb mi que En Miquel Vingut fou un home d'una activitat extraordinària, quasi sempre ordenada metòdicament i condicionada per coneixements intel·lectuals de caràcter general, que en la seva especialitat es poden qualificar de primer ordre.

MARTÍ ROGER.

Elegia

A la bona memòria del qui fou el nostre mestre En Miquel Vingut.

Tenia un cor molt gran, tan gran que no cabia dins del pit que estotjava'l; intensament glatia per les commovedores i tendres afeccions; de sentimentalismes ideòlegs es nodria; vibrava d'entusiasmes, tremia d'emocions.

I no podent contindre tants sentiments alhora per poc espai i sobra de sensibilitat, devingué com la fràgil poncella esclatadora que els pètals li esbatanen el càlzer delicat.

De la Pàtria opresa, la seva deslliurança per veure-la assolida treballà amb ver ardor; i entre sos bells ensomnis covava l'esperança de veure-la redempta del jou de l'opressor.

Mes no pogué lograr-ho; la mort despiadada segant-li l'existència robà tots sos afanys:

sols ha pogut llegar-nos sa obra començada
que amb cega fe i constància hi treballà tants anys.

De l'honorable mestre seguim-ne l'alt exemple;
que sa llavor no sigui sembrada en el desert;
i ensems en els cors nostres erigim-li un temple
que per l'ideal de Pàtria per sempre resti obert.

JOAN B. CAMÓS.

Lliçó i recordances del company

Era a les acaballes de l'any 1913. Uns quants amadors de les lletres catalanes apuntaren la idea de fundar en la nostra vila un periòdic literari. El subtítol revelava clarament el propòsit que no fos la publicació un viver de discòrdia local i caliu de rancúnies; ans al contrari, que, rendint culte a la bellesa i essent fill de mentalitats serenes, arxivés la vida local despullada de passió i recollís alhora obres de la nostra amada literatura. S'afermà el desig que la revista, per sa presentació, fos digna d'esser conservada en les biblioteques, i, per tal d'açò fer, va concloure's que la revista fos mensual. La primera reunió fou molt concorreguda per haver-hi assistit els diversos i apertes elements que els iniciadors convidàrem. En la segona, celebrada a casa d'aquell de qui plorem avui sa pèrdua, quedarem només els fundadors, i fou, llavors, que en el bateig de la novella revista, En Joan B. Camós li posà el nom de MARINADA amb el beneplàcit de tots els altres companys.

En la preparació de l'empresa, En Miquel Vingut ja desplegà sa formidable energia i son gran poder, i, amb la celeritat en ell ingènita qui somovia l'esperit més fret i rebec, presentàrem el primer número de MARINADA amb un coixí de prestigiosos anuncis qui va admirar les empreses barcelonines. Si no admiració, plaer va causar el text de la revista al món literari, testimonià amb la felicitació d'escriptors eminents i publicacions importants.

En la fi de l'any 1913 aixecàvem a Palamós un cos de cultura de vasta irradiació, car, ja MARINADA, en son començ, anuncià el Concurs-Exposició de puntes i els Jocs Florals amb la cooperació de l'Orfeó *Aucellada*, fundat també en aquells dies de primavera cultural. S'establí convivència entre els fautors de l'obra artística, i natural fou que sobre l'amistat qui m'unia amb En Vingut s'hi desplegués l'afecte que es porten els socis d'una empresa.

De la brillant festa del Concurs-Exposició de puntes fou En Vingut el principal propulsor; essent-ne President, ell llegí un bonic discurs en l'acte inaugural. En els Jocs Florals figurà com a mantenedor. El goig del seu cor era complert en produir manifestacions espirituals. Tots sabiem, en començar les tasques, que la seva col·laboració fóra assídua. I aixís fou realment: la

secció de l'Estranger, a ell encarregada, no deixà mai de publicar-se ni mai fou causa de retràs; a l'hora justa pervenia l'original, essent açò prova de la regularització de la vida activa del nostre inoblidable amic. Era un home qui trobava més plaer en el treball que en les honors; la seva humilitat era, doncs, vera; per ço, el veiérem, infinites vegades, treballar per un amic, com si es tractés d'una persona familiar; per ço, tingué sempre a son entorn una legió d'incondicionals servents.

La dita Crònica de l'estranger meresqué la felicitació de l'eminent publicista i filòsof N'Eugeni d'Ors. Noresmenys, En Vingut, se resistí a firmar els treballs literaris, a impuls, sens dubte, d'humilitat. No vull dir que esbombésim la paternitat de la crònica estrangera, però se'n parlà a bastament perquè fos en la vila coneguda. Davant la fràgil discussió sobre la guerra europea, l'humil cronista hagué el candor de fer aparèixer amb distintes firmes els treballs qui contraposaven les dugues idealitats mundials en lluita. Amb la firma *Nando* publicà el treball literari *El tauró de la Fosca* i, al costat d'altres escrits, oferí la traducció del francès de la cèlebre obra d'En J. Salleron *El surru i les seves aplicacions per tapar el vi escumós*. Demés, com que els seus esplais literaris dataven de molts anys, té una traducció del *Faust* de Goethe.

A la primavera del 1916, nostre bon company anuncià, consternat, que els metges li privaven, en absolut, els treballs intel·lectuals. Caigué sobre el nostre cenacle una ruixada de tristesa, qui va dissipar-se com tènue boira, en el mes d'Octubre del mateix any. En Vingut mos entregava un notable treball *Els lladres de desferres* que sotasiguà amb una lletra.

El nostre amic dedicava preeminent atenció a la fàbrica de la qual era soci gerent. Conten els treballadors curioses anècdotes relatives a la comparança dels incomplidors per peresa i d'En Vingut, el primer matiner de la casa.

L'esdeveniment més propi a remarcar al multiplicitat de ses aptituds era la lluita electoral. Escrivia un sens fi de cartes als amics del districte, quedant-li encara prou delit per a desvetllar els dorments dels districtes llunyans. Desensopia el mandrós amb una comanda incisiva; animava el temorenc amb paraula enèrgica; abrivava els actius; breu, que, sens exageració, podem dir que tot, tot a son impuls, quedava electritzat. En la última elecció en qué participà, escrigué prop de mil còpies i no hagué durant molts de dies moment de repós. Bé s'ha de trobar a faltar un braç de tal activitat i empena!

Seguia el poble, com segueix encara, sots la grapa de la crisi. Abans del desastre mundial, per circumstàncies que, per sabudes, no cal retreure, el nostre cenacle s'acontentava d'irradiar la llum de son esperit en la forma mansueta, a tothom acceptable: una publicació literària, concursos artístics, festes de bellesa, treball didàctic, és a dir, la pura manifestació de catalanitat per tots els catalans admesa. I es de doldre, certament, que encara alguna

persona de cert relleu en la nostra vila no accepti de cap manera la única publicació de Palamós que no ofèn ni mai ofendrà el sentiment dels nostres conveïns, i no l'accepta, o vergonya!, pel sol fet d'esser catalana.

Contrastant amb la vida depriment i atuïda de la nostra població, s'arborava, rica i forta, la resta de Catalunya, i la senyera nacionalista, qui anava encavalcant la vella política, despertà, per sa pròpia virtut, els ciutadans enamorats d'ella tota la vida. La força de la idealitat i el foc de l'amor eren molt grans, més grans que la impressió negra i infausta de la crisi. En Vingut, al cap dels reduïts declarants de fe nacionalista, s'assegué al volt d'una taula de casino, coincidint tal moviment amb el reingrés del nostre plorat company a la labor literària.

Jo creia que aqueixa labor no fóra ja més interrompuda, i, de fet i per dissort, fou *Els lladres de desferres* l'últim treball literari d'En Vingut.

Ja la política activa reclamà ses fortes energies. Nomenat Vocal de la Lliga Nacionalista del Baix Empordà i President de l'Agrupació Catalanista de Palamós, ja no sentí altra taleia que enrobustir la política comarcal i desenrotllar la del poble amb ales i força d'àliga. Sentint ell més que ningú, la crisi de la indústria, temia, d'anduvi, un fracàs, en la instauració d'un centre. Mes vingueren les eleccions de Diputats provincials i l'èxit assolert, qui ja guanyà noves i importants adhesions a la doctrina nacionalista, l'esperonaren a donar casal i símbols a l'Agrupació en creixença. Calia veure, llavors, la seva ànima, trabada i encongida per mil raons incontrastables, dilatar-se i relaxar-se amb un sospir de joia i de satisfacció. Aqueixa joia que fou la més gran de sa vida, ja era sotjada i amenaçada per la mort. Brindant, en la festa inaugural, amb veu trencada, oferí l'Agrupació a Catalunya, i, després, en la intimitat, amb veu plorosa i alegre alhora, mormolà: Estic content d'haver-la poguda veure.

Ara la veu des del cel.

MIQUEL ROGER I CROSA.

Honor al cabdill

Jau en la terra exànim el cabdill!
 Ressona encara la veu amb qué enardia
 els seus soldats, frissosos de victòria,
 i encara la terra fumejant, els mostra
 l'empremta de sos passos vers l'ideal!
 En aquest greu moment que l'infortuni
 sembla anegar-ho tot, i tot convida
 al gran defalliment, un raig de llum
 els signa el camí a fer —jamai el dubte—
 els diu als seus soldats —honreu a l'heroï—

—Reseu-li una pregària fervorosa,
i esqueixant en la selva anorreada
on jau inanimat, una brancada
del roure que s'hi aïguanta solitari,
col·loqueu-la al damunt la seva fossa,
de la vostra lleialtat com a penyora;
i repreneu de nou la lluita dura;
que ès lluny encara el triomf i heu de assolir-lo.

En la lluita civil que a tots ens mena
vers l'ideal de deslliurar la pàtria,
el qui portava la gloriosa ensenya
jau ara inanimat també en la fossa.

Honrem el seu record! Sobre sa tomba
aboquem-hi les flors del dolor nostre:
resem-li una pregària i, redreçant-nos,
més coratjosos que en cap altre data,
enlairem més amunt nostra senyera:
segurs de que seguint les seves passes
i tenint ben presents els seus exemples,
per la nostra estimada Catalunya
veurem arribâ el jorn somniat cent voltes!
—Honrem nostre cabdill, companys, fent feina!

Palamós, 28-2-18.

JOSEP FIGA.

Pom de violes

per a la tomba d'En Miquel Vingut.

Re' hi fa que el cos s'endinsi a la terra
tal com dels arbres seculars l'arrel,
si a l'eixir victoriosa de la guerra
en qué la vida sens parar l'aferra
l'ànima puja redimida al cel.

Sa vida fou intensa, activa, honrada;
vencent del món els humanals perills,
son ànima en el cel ja hi deu fê estada;
iquin goig més pur donar-se una abraçada
al retrobar-s'hi els pares amb els fills!

LL. BARCELÓ I BOU.

Crònica local

En plena folga carnavalesca caigué la trista nova de la malaltia greu i incurable d'En Miquel Vingut, afectant l'Agrupació Catalanista en gran manera. La mort estenia sa dalla a la mateixa vetlla dels jorns de gatzara; però favorable reacció del malalt fins aportà esperança de salvació segura. Amb el goig de tenir el President en vies de curació, el jovent catalanista dansà amb delit inacabable, a so de piano, violins, contrabaix, clarinet, bombo, platets, redoblant i triangle; i en el segon dia, estol de noies i nois eixí amb vistosa comparsa, la senyera — obra d'En Modest Roca — al front, i cantà en tots els casinos de la vila per recollir diners pels pobres. El muntant de la capta serà repartit a totes les societats de beneficència de la població. En el Centre Federal i en el Casino *El Puerto* els balladors i curiosos no podien caminar per les grans sales, de plenes que eren. En el Centre Econòmic hi havia poca concurrència. L'animació era general; notava's, emperò, que en el desbordament de joia, hi fallava diner. Va suprimir-se, enguany, la batalla de confetti en el Casino *La Unión*. Si algú va tirar-ne, ho féu amb el record que els pagava a fort preu. Els quatre dies de gresca, escaient-se en les minves, foren d'una bellesa estival. Ni un núvol, ni un alè de vent; la mar era immòbil; el sol brillant, fins cremador. A meravella venia aquell temps per a l'aplec de la Fosca. La delitosa platja s'ennegrí de gent i ressonà de burgit.

El temps penitencial començà amb una novetat en la Parròquia: Donya Agna Lòpez, Viuda de Sandaran li ha regalat un bonic Via-Crucis.

D'oratòria sagrada no se n'és oferta encara; en canvi, l'oratòria política ha movimentat els electors, si bé amb menys delit i interès que en anteriors lluites polítiques, car en la present regnava fredor en general. El Dr. Josep Girona i Trius s'abellí a disputar l'acta que ja portava guanyada tres cops En Salvador Albert. La Lliga Nacionalista del Baix Empordà decidí d'apoiar el referit senyor Girona; mes, com que en la batalla no hi participava directament, no vingué cap orador regionalista, reduint-se l'oratòria de propaganda en la nostra vila a un miting republicà en el qual parlaren els senyors Darder, Fàbrega, Medir, Arola i Albert, i un altre en qué parlà el Dr. Girona després de la presentació feta per En Vilanova. La lluita, sense incidents, donà a Palamós el següent resultat: Girona, 348 vots; Albert, 640 i en el districte: Albert, 5750; Girona, 4372; sortint, doncs, triomfant l'Albert per una majoria de 1378.

La bona sort d'haver en el ministeri catalans, ofereix moltes de facilitats. El Diputat Provincial i President de la Cambra de Comerç, En Martí Roger, anà a Madrid per gestionar l'espínós assumpte dels transports, l'augment a un 75 per cent del crèdit pignoraticí amb intervenció dels Docks de Palamós i

l'allargament de l'escollera de contenció. El primer afer és ja favorablement resolt, comptant que tindran igual terme els restants. Amb igual motiu també passaren als Ministeris el Sr. Montaner i l'alcalde Sr. Pagès havent-hi acudit anteriorment D. Joan Miquel.

El dia 16, de sobte, sorprenent amb angoixa a tothom, morí En Miquel Vingut (q. a. C. s.) En la greuetat de sa malaltia havia rebut el Viàtic i mirada l'eternitat; però la bona millora ja li feia repensar en les coses de la vida, quan, instantment, deixà d'existir, amb greu dolor de tot el poble. Prova ne fou l'acte del seu enterrament: 600 persones s'afileraren en la fúnebre comitiva. De l'Agrupació Catalanista eixiren tots els socis en imponent estol. La bandera, que dos mesos abans, el difunt President havia arborada amb joia triomfant, al batec de la tramuntana, queia, aquell jorn, llàcia i cenyida per una glassa negra. En el cementiri digué l'elogi d'En Vingut nostre company En Miquel Roger i Crosa. Els funerals, celebrats el dia 20, foren molt concorreguts. Tots els treballs a sa memòria, qui figuren en el present número, varen esser llegits en la vetllada necrològica, efectuada en l'Agrupació Catalanista el dia 3 de Març.

Morí En Joan Sens, esclafat per un carro. (a. C. s.) El dia de sa mort posà bandera a mitja asta i glassa negra la Societat de carregadors del moll.

Al port ha arribat el primer carregament de pirita de les mines d'Aznalfrache que ha d'esser transbordada a un vapor francès. Si la prova dóna resultat, serà gran el moviment, motivat, sens dubte, per l'acció dels submarins. De resultes de torpedeigs, portà el Pailebot M. Laura 63 barrils de cacauets i uns pescadors portaren bocois. La nova Companyia d'Aigües de Palamós ha rebaixat el preu de l'aiga; bona mida en aquests temps improbiosos. Passaren hidroavions francesos vigilants de la lluita submarina. Els Docks de Palamós ja han operat per més de tres milions de pessetes, essent d'esperar major girament, si el Banc d'Espanya acorda de prestar un 75 per cent *ad valorem*.

Ha debutat en el Saló Carmen una Companyia de sarsuela que dirigeixen els senyors Aleroc i Sala. Han donat, *Carceleras*, *La Chicharra*, *El Amigo Melquiades*, *La alegría de la huerta*, *La Generala*. En la última funció hi treballà el notable tenor senyor Rosal. Hi hagué concurrència.

Finit l'arranjament de la Plaça de González Hontòria, s'és completada la filera de plàtans.

En l'aparador d'En Casamiquela admiràrem un bell quadre del nostre amic i col·laborador En Josep Triadó.

L'automòbil del Sr. Adrià de Sant Feliu topà amb un carro, sofrint contusions el xofer.

A 44 arriba aquest any la llista dels cridats a servei militar. Del servei ne vingué En B. Pellicer, palamosí, amb valioses copes i diplomes, obtinguts en premi de ses excel·lents qualitats de tirador.

Moviment del port durant el mes de Febrer de 1918

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	5	5.196	Vapors	5	5.196
Barcos de vela	44	1.529	Barcos de vela	42	1.481

Operacions de la Caixa d'Estalvis Mes de Febrer

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
52	4325'	19	1907'80	2

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mes de Febrer : 4'6 mm.

Registre civil

Mes de Febrer

Naixements: 1. Joan Albertí i Marin.—2. Ernest Artigas i Poch.—3. Joan Castañol i Pasió.—4. Rosa Bonhome i Cabré.—5. Frederic Martí i Carreras.—6. Antoni Rosso i Avellí.

Innomenats: 1. Urena i Gàlvez.—2. Bartí i Boada.—3. Fuentes i Claramunt.—4. Gallart i Masó.

Defuncions: 1. Santiago Cugat i Tolrà, 2 anys.—2. Carme Catalán i Nebot, 70.—3. Dolors Fàbregas i Darder, 42.—4. Pau Romaní i Rovira, 82.—5. Joan Sens i Ferré, 62.—6. Miquel Vingut i Coris, 49.—7. Josepa Gafas i Gispert, 22.—8. Carme Aliu i Casner, 61.—9. Josep Serra i Plaja, 4 mesos.—10. Pilar Soler i Vázquez, 7 mesos.

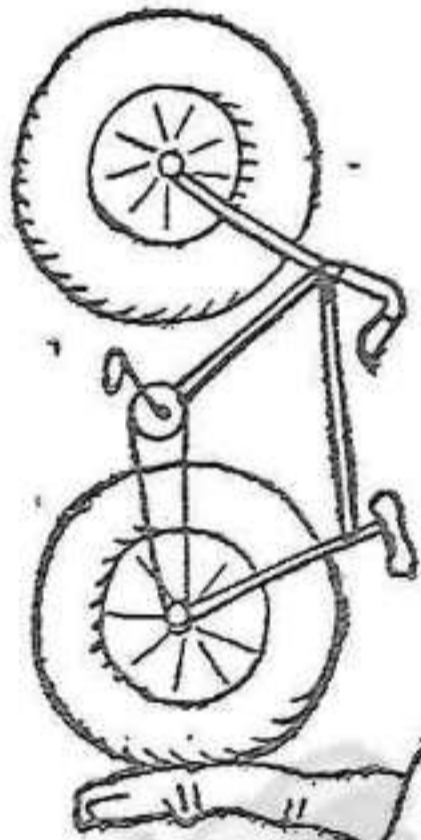
Matrimonis: 1. Martí Noguer i Maria amb Virgínia Pascalet i Condom.—2. Eudald Roldós i Duxans amb Maria Gascons i Valentí.

CICLES SANROMÀ

ARTICLES PER A
SPORTS

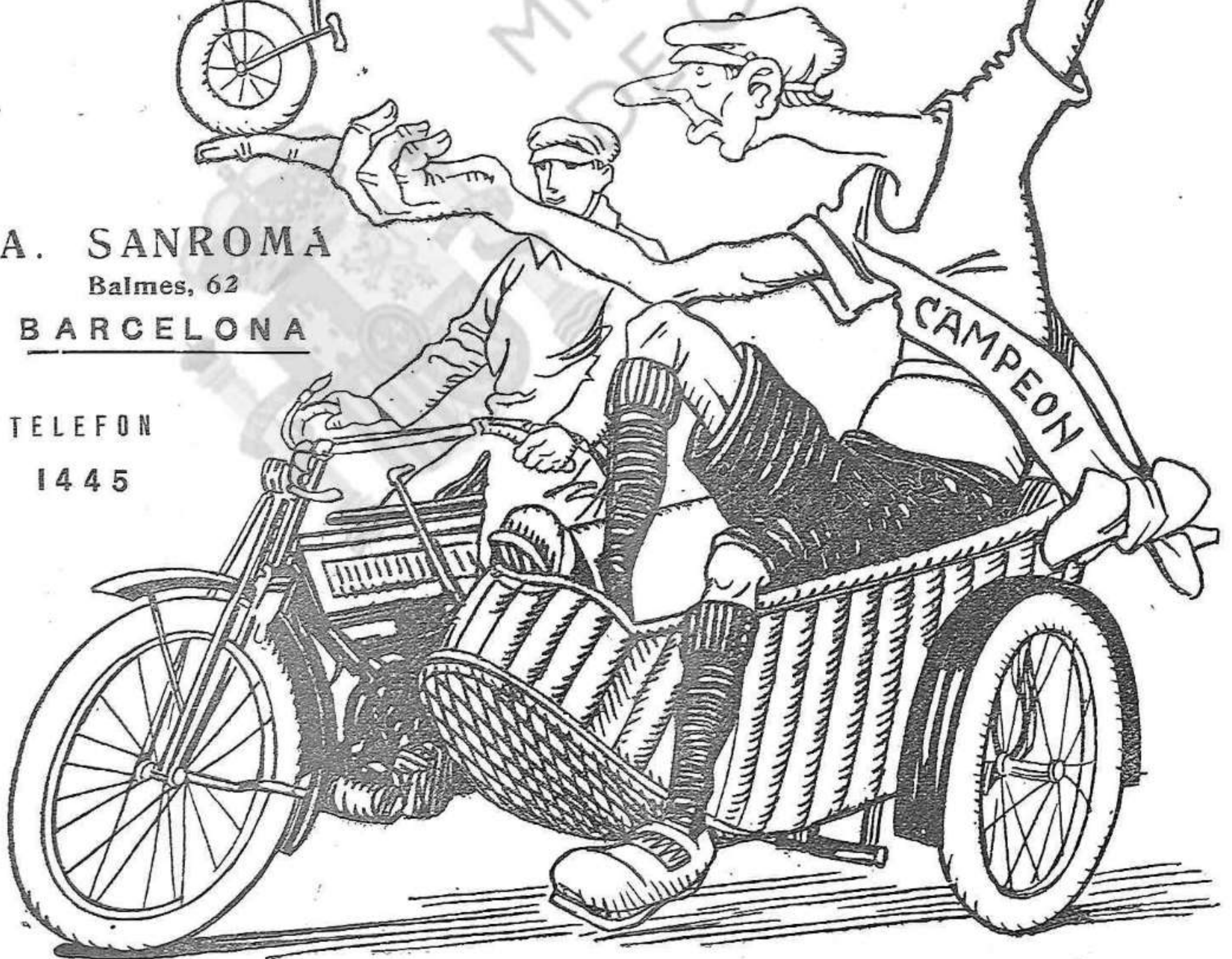
MOTOS I SIDE-CARS

SUN

A. SANROMÀ
Balmes, 62
BARCELONA

TELEFON
1445

ALFOMBRES - TAPICERIES

Tot quant se fabrica a Europa per a decorar, se troba en els
GRANS MAGATZEMS A L'ENGROS I AL DETALL

H. Blanco y Bañeres, Barcelona

Successor de BLANCO Y BOSCH

Plaça de St. Jaume, Call 21, S. Honorat, 1 i 3
i Fruita, 2. TELEFON 190 A

Grans existències.

Ultimes Novetats.

Preus sens competència.

Importació directa de Tapiços, Smirna i Perses (Orient). Ultimes creacions, estil antic, en Damasc, Velluts, etc. Jocs complets de Cortinatges, Stores, *Visillos* i Cobrellits de Tul i Puntetes per a Dormitori. Tapets, Pells, Mantes, Edredons. Tallers de Roba blanca per a taula i llit i demés articles de Llenceria, Gèneros de punt, Camiseria i Equips per a senyor i senyora.

NOTA. *Es convenient per a les carpetes saber les mides de l'habitació.*

Gran saló de en- llustra-bòtes de **Isidro Bernis**

Se compòn tota classe de calçat per deteriorat que sigui. Elegancia, exacti-
tut i economia. Gran assortit de CREMES de les millors marques, figurant-
hi l'acreditada marca DANDY, la qual suavitza el cuir fins a l'extrem de
quedar impermeable. No sofriu més dels ulls de poll : Useu els pegats que
ven aquesta casa i amb vuit dies quedareu curats.

Carrer de Notaríes, 25.

PALAMOS

JOSEP COMAS

Envelats, Cortinatges, Tribunes i
Adornos de totes menes.

Artístiques il·luminacions de gas
acetilè i electricitat.

GIRONA: Carrer de la Barca, 17.

BARCELONA: » Lancaster, 2.

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures Artificials.
Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós.

CONSULTORI MÈDIC - QUIRURGIC

DE

Joaquim Jubert i Eliseu Jubert

:: MALALTÍES DE LA PELL :: MALALTÍES DE LES CRIATURES

CIRURGIA GENERAL

Plaça de l'Oli, 1, pral. Telefon, 205. GIRONA

Aliments per a Regimen Dietètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suïça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERCENCES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS: **PAGÉS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

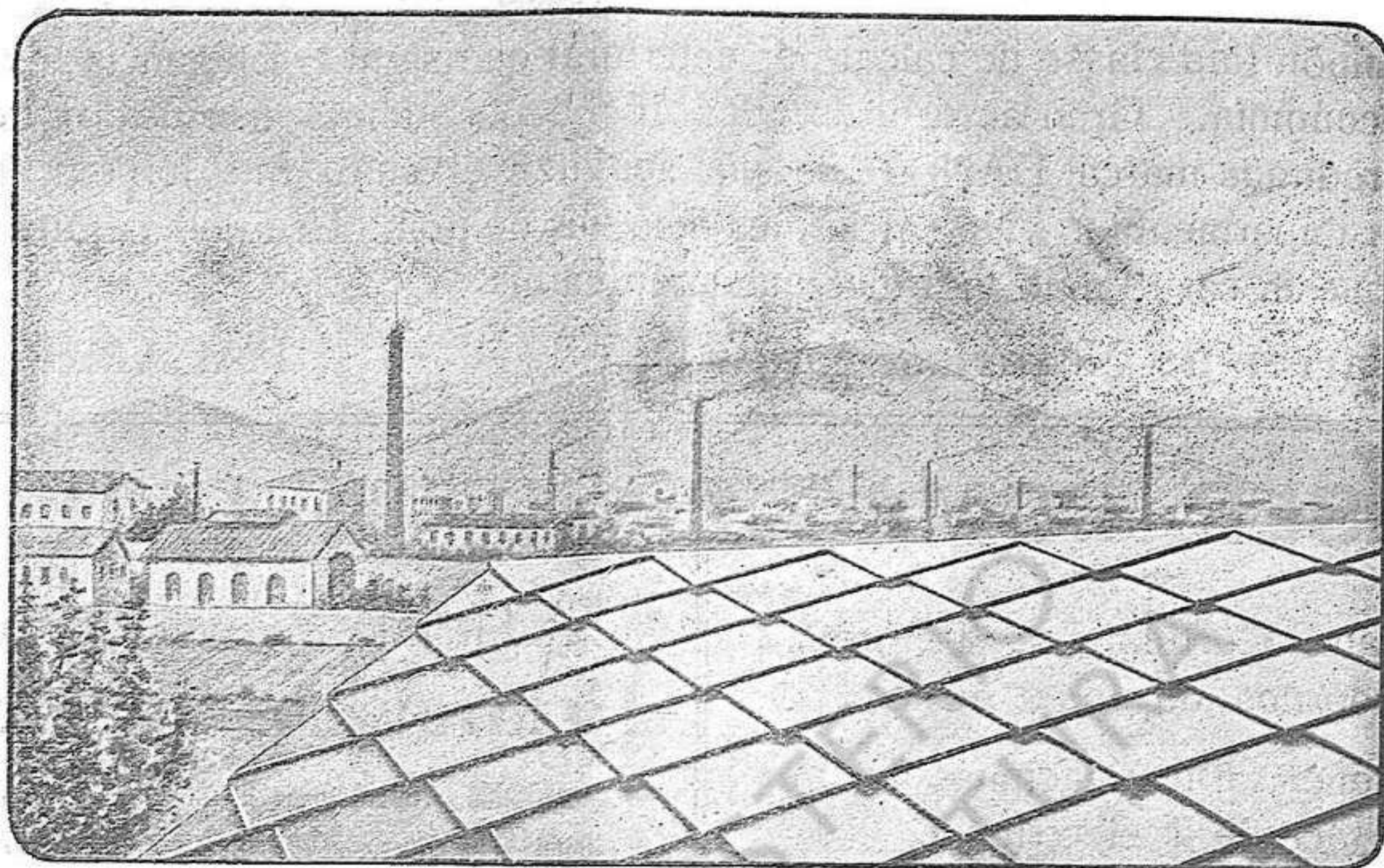
Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

“ **ROCALLA** ,”

Plaques de Ciment i Amiant comprimit
per a tota classe de TEULATS

La coberta més econòmica

La coberta més sòlida i duradera

Model de coberta

DEMANAR PREUS
DETALLS, a

JOSEP ESTEVA, PORTA DEL ANGEL, 1 i 3, PRAL. - BARCELONA

D. DOMINGO BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS

Gran licor ESTOMACAL BONET

Anís refinat EL TROMPO

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Productes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

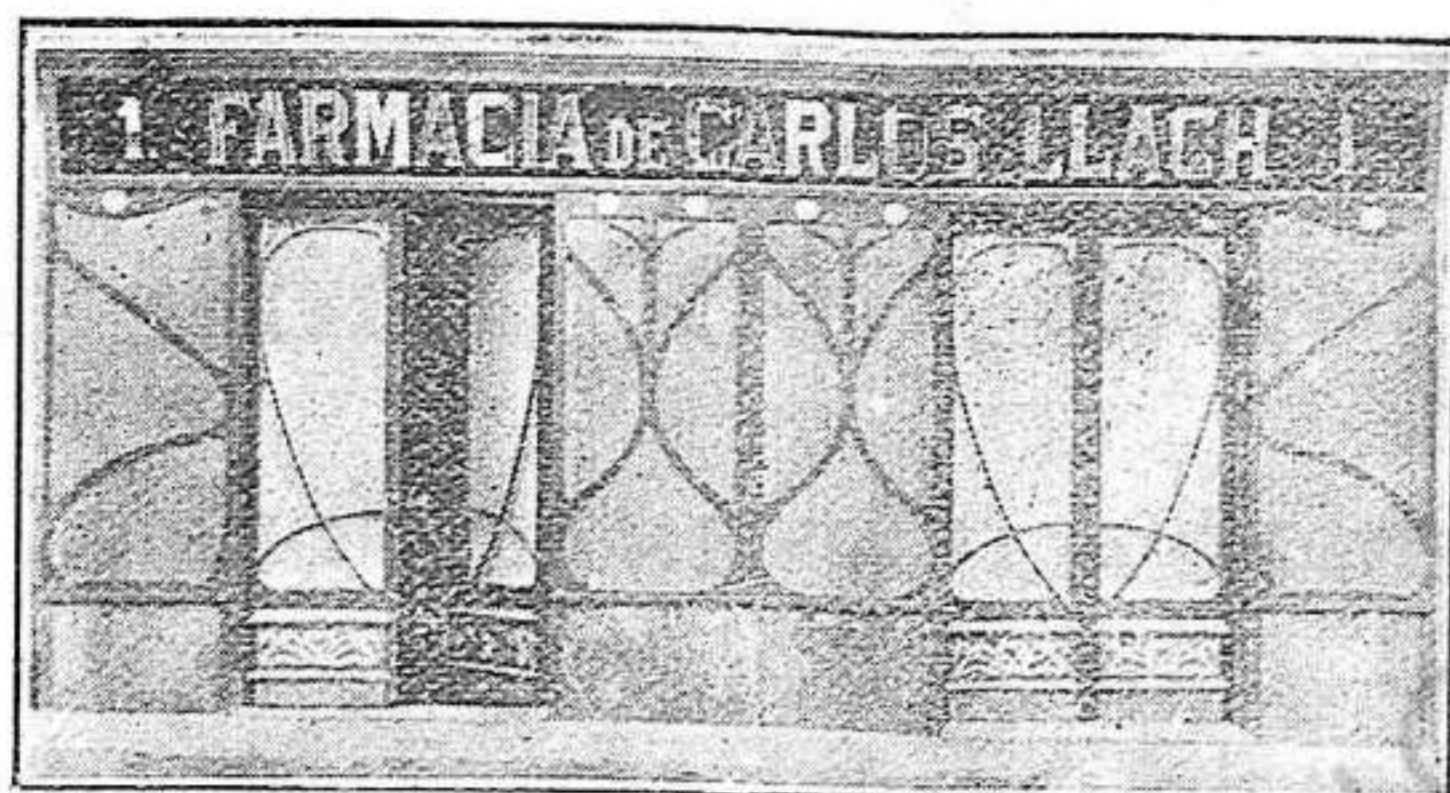
Representant de Caixes i Bascules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

FARMACIA I LABORATORI DE F. PRAT CUFI Successor de CARLES LLACH

Herboristeria — Dosimetria — Ortopedia — Higiene
Especialitats nacionals i estrangeres — Aigues minero-
medicinals — Braguers especials PRAT — Bàscula i
- - - pesa bebés a disposició dels clients - - -

Passeig Castelar, 2 **PALAMÓS**

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUME CATÀ

PONT MAJOR - GIRONA

— ANIS —

“Del Amor,,

D'exquisit aroma, agrada-
ble paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor,,

Molt recomanat per varies emi-
nencies mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estómac.

∴ ROM ∴

«PEPITA»

∴ VERMUT ∴

«ESPAÑOL»

:: CONYAC ::

«PEPITA»

CASA FUNDADA EN 1852

Sastrería de Joà'n Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

≡ Ronda de Sant Pere, 7, en:ressol ≡

:: BARCELONA ::

Un agua mineral para todos

tan bienhechora y tan eficaz como la mejor agua mineral, bebida en el manantial mismo, que debeis beber a toda edad, en todo momento del dia, durante o después de las comidas, estéis o no enfermos. Eso es la que obtendréis vosotros mismos, haciendo disolver en un

litro de agua ordinaria un paquete de

Lithinés del Dr Gustin

Esta agua de tal modo mineralizada es deliciosa para beber y aún pura. Ligeramente gaseosa y muy refrescante se mezcla a todas las bebidas y principalmente al vino, al cual dá un sabor exquisito. Por sus propiedades radio-activas y curativas, esta agua mineralizada previene o cura en su misma casa a los que hacen de ella un continuado y regular uso, en las afecciones de

Riñones, Vejiga, Hígado, Articulaciones

Los Lithinés del Dr Gustin, se venden en latas metálicas en todas las farmacias del mundo.

12 PAQUETES hacen 12 LITROS de agua mineral, por 1'20 PTAS.

214 bis